

РОЗВИТОК БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ: ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВИРІШЕННЯ

Асп. Нурметова А.В.
Наук. керівник д.е.н., доц. Алескерова Ю.В.
Вінницький національний аграрний університет

Проблема виробництва і використання біопалива, через її загальну високу важливість, закономірно знаходить широкий відгос у науковій літературі. Можливості збільшення частки біопалива у структурі джерел задоволення енергетичних потреб є предметом наукових досліджень таких вітчизняних і зарубіжних учених, як Г. Калетнік, М. Безуглий, А. Гжибек, П. Градзюк, М. Волков, М. Ільчук, Г. Квітка, В. Клименко, Е. Лакемеєр, М. Малік, В. Марченко, І. Масло, О. Медведовський, Б. Оверченко, В. Перебийніс, А. Редзюк, А. Рошковський та інших.

З теорії і практики відомо, що біопаливо, або біологічне паливо (англ. biofuels) – це органічні матеріали, такі як деревина, відходи та спирти, що використовуються для виробництва енергії.

Біопаливо – це накопичення на основі фотосинтезу сонячної енергії, зокрема в сільськогосподарських культурах та біомаси відходів рослинництва і тваринництва. Перевага біопалива в тому, що воно є екологічно чистим, наслідую можливість виробництва енергоресурсів з відновлювальної сировини, а також продукується у вигляді біоетанолу, біодизелю та біогазу.

Для України, в силу широких й майже не використовуваних можливостей розвитку галузі виробництва біопалива, сировиною можуть виступати такі культури: кукурудза, тритікале, пшениця, сорго та просо, цукровий буряк, соняшник, ріпак, картопля. Активне використання цієї сировини дасть можливість значно збільшити питому вагу біопалива в енергетичному балансі країни.

Економіка України у структурі паливно-енергетичних ресурсів породжує залежність від країн-експортерів нафти та газу і є загрозливою для її енергетичної та національної безпеки. Доведено, що розв'язання цієї проблеми в Україні повинно здійснюватися двома шляхами: через впровадження новітніх енергозберігаючих технологій, а також виробництва дешевих нетрадиційних енергоносіїв (дизпаливо, біоетанол, біогаз, енергія сонця та вітру тощо). Тому, вважаю за необхідне відмінити низку проблем розвитку біопалива в Україні: відсутність фінансових стимулів для реалізації біоенергетичних проєктів; нині господарствам економічно не вигідно виробляти біопаливо, перевага надається експорту сировини; високий рівень ризиків для потенційних інвесторів; дефіцит власних коштів українських компаній, їх низька фінансова спроможність та висока вартість банківського кредитування; недостатнє фінансування наукових досліджень та впровадження нових технологій. Можливими напрямками вирішення наявних проблем є наступні: забезпечити фінансову підтримку споживачам біоенергетичного обладнання (субсидії, субвенції тощо); надання податкових пільг (звільнення від ПДВ, нарахування податку на прибуток за пільговими ставками); надання пільг із сплати податків та мита у випадку імпорту котлів та іншої біоенергетичної техніки; надання адресної фінансової підтримки науково-дослідним інститутам, що працюють у галузі біоенергетики

Сьогодні, як ніколи, стоїть гостро питання енергетичних ресурсів, які б забезпечували сучасне життя, тому виробництво біопалива має стати великою державною справою. А для цього потрібна система – контрольована, регульована, спрямована державою. Тільки за такої умови буде результат – кумулятивний ефект, якого ми сподіваємося досягти за рахунок реалізації саме програми, а не спроб окремих ініціаторів-ентузіастів. Саме розвиток біопаливної галузі енергетики забезпечить повноцінне, безпечне життя на планеті.